

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון כ"ב
פרשת צו
שבת הגדול
תשפ"ג

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הרה"ג רבי יחזקאל דוב הלברשטאם שליט"א בן הנה"צ אב"ד סארוואש שליט"א – וחתן הנה"צ רבי ישראל ארנסטר שליט"א לרגל שמחת הולדת הבן
הרה"ח ר' יעקב יוסף בערגמאן שליט"א סי-געייט לרגל שמחת הולדת הנכד
הר"ר משה בערגמאן שליט"א בארא פארק לרגל שמחת הולדת הבן
הרה"ח ר' שמואל זנוויל ריבא שליט"א לע"נ אמו האה"ח מרת רחל לאה ב"ר זאב (הנקרא זנוויל) נפ' י' ניסן תשע"ו
הר"ר בנימין דז'אלובסקי שליט"א בני ברק לע"נ אמו האה"ח מרת ציפורה בת הרה"ח ר' צבי יהודה לייב בוים ע"ה נפ' י"ג ניסן תשנ"ד
לרפואת שמהה בונם בן פוריה פינא

תוכן העניינים

- ליל ש"ק צו תשפ"ב
- של"ס צו תשפ"ב
- של"ס ויקרא תשפ"ג
- מוצש"ק ויקרא תשפ"א / כ"ק מרן
אדמו"ר זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 78
ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א
חיפה

אצל הרה"ח ר' ישראל ברודבקר שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לעייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יור"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס
או במספר 03-7630585 שלוחה 8456

גליון זה נתנדב

לע"נ

מרן אדונינו מורינו ורבינו הרה"ק רבי יוסף זי"ע

בן מרן אדונינו מורינו ורבינו הרה"ק רבי יצחק זי"ע

נלב"ע י"א ניסן תש"פ

הונצח על ידי

הרה"ג רבי **אברהם שמעון מארילוס** שליט"א

הרב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע
ראש כולל תורת שמעון יערוסלב

הרה"ג רבי **ישראל משה האפשטיין** שליט"א

הרב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע
מראשי חבורת זרע יצחק בארה"ק

הרה"ח ר' **יהושע לאנדא** שליט"א

מוריעין עילית

הרה"ח ר' **מרדכי מאזעסאן** שליט"א

ביתר עילית

הרה"ח ר' **מנחם ווייסבראד** שליט"א

ירושלים

הרה"ג רבי **נח גד וויינטראב** שליט"א

מרבני עיר קרית גת

לע"נ

נר ה' נשמה טהורה קדוש בילדותו וכתוספת קדושה בהסתלקותו. עמל ועסק בתורה במסירות נפש ממש בהתמדה ובעומק ההכנה מושלם בעבודת המידות. ובהנהגה של בין אדם לחברו. מעולם-מימי כחרותו לא חשב ולא דאג ולא החזיק טובה לעצמו כלל, אלא במחשבתו ובלבו הטהורים דאג רק לטובת הזולת אפילו שלא היו מידידיו כלל. תמונה נכונה של מנהיג בדרך אבותינו רבותינו חצר הקודש אמשינאוו-ווארקו. אהבת ישראל עד כדי מסירות נפש ממש כפשוטו

כ"ק מרן הגאון"ק מורינו ורבינו הרבי רבי יוסף זצוק"ל

בן כ"ק מרן אדמו"ר הרבי רבי יצחק זצוק"ל

מאמשינאוו

זכינו והשאיר לנו את בנו הגדול מורינו הרב כ"ק מרן אדמו"ר הרבי שליט"א אשר מתנהג ומנהיג את העדה כדרך אביו הרבי

זצוק"ל וכדרך רבותינו הקדושים ג"ע אמשינאוו-ווארקו

וזוה הקמת מצבה והקמת ישיבה על קברו

ידיה רצון מלפני אבינו שבשמים שכ"ק מרן הרבי שליט"א יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו כל הימים

אכ"ד

ליל שבת קודש

פרשת צו תשפ"ב לפ"ק

את הרע בעיני ה', ובזה נמצא שאש המזבח פועל בו, ומשיבו בתשובה שלימה, ושורף בו כל מחשבה רעה וכל הבהמיות שבו.

וראה **ברש"י** (ו, ב) אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס. ואומרים משמו של הרה"ק **החידושי הרי"ם**, שענין הזירוז הוא דוקא בקרבן עולה, כיון דאיתא **בחז"ל** (ירושלמי יומא פ"ח) שהעולה מכפרת על המחשבה, והנה לכל האברים יש כסוי, כמו עפעפי העין, שבזה יכול לסוגרו בקלות, וכן האוזן יכול לכופף לתוכו, שלא ישמע דברי הבאי, אבל המחשבה אין לה שום כיס לעצור בעדה, והיא משוטטת בכל, על כן ביותר צריך לזרז, שישמור מחשבתו כהוגן.

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה. הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר, ואש המזבח תוקד בו. ענין הקרבנות הוא להתקרב אל ה', וזהו שורש לשון קרבן.

וידועים דברי הרמב"ן בפרשת ויקרא (א, ט) שהקרבנות באים לתקן את המחשבה והדבור והמעשה של החטא, והסמיכה הוא כנגד חלק המעשה, והווידוי בפיו הוא כנגד הדבור, והשרפה באש של הקרב והכליות הם לתיקון כלי המחשבה והתאוה וכו'.

ובכלי יקר (ו, ב) מפרש 'ואש המזבח תוקד בו', תוקד 'בו' באדם המקריב את הקרבן, שאש המזבח צריך לפעול עליו שיתמלא יראה, ויאמר לנפשו איך עשיתי

ועוד מביא הישמח ישראל, בחומר ענין המחשבה, שבהרהור נדמה להאדם שלא חטא כלל, ואינו שם ליבו לשוב בתשובה על כך. וכדברי רבינו יונה (על הרי"ף, ברכות א, ב ד"ה והא) על ספק עבירה. שכתב שם בלש"ק, 'וזהו עיקר היראה' ליהרר מהספקות וכו', שעונש הספק יותר מהודאי וכו', והטעם בזה שהחמירו על הספק יותר מן הודאי, מפני שעל הודאי משים האדם החטא אל לבו, ודואג ומתחרט עליו וחוזר בתשובה שלימה, אבל על הספק, עושה סברות ואומר, אותה חתיכה שאכלתי, אולי היתה מותרת, ולא ישית אל לבו לשוב, ולזה החמירו בו יותר.

זאת תורת העולה. ופירש"י אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש חסרון כיס. ומבאר הישמח ישראל זי"ע שלכל עבירה יש קץ ותכלה, ולאחר שנגמר העבירה כגון לאחר שעה או יום וכו', יודע שנגמר העבירה. אך הרהורי עבירה קשים מן העבירה, שכן מי שנכשל במחשבות אין לזה שיעור, ויכול להסתובב כך שבועות וחדשים רח"ל, וע"ז אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש חסרון כיס, במקום שאין כיסוי לסיר, ונשאר פתוח לעולם ח"ו, ועל כן כשבא קדושת שבת צריך כל אחד לחזור לכור מחצבתו, ולהתקרב לה'.

סעודה שלישית

פרשת צו תשפ"ב לפ"ק

הקרבת כבד כיפר על כל החטא, ומה לנו עוד עבודה עם האפר שלו. וביאר, דאכן בוודאי הקרבן שנקרב על גבי המזבח כבר כיפר את כל החטא, ומ"מ כיון דחזינן שנשאר דשן מהקרבת, הרי זה סימן שגם אחר כפרת החטא עדיין נשאר פגם שמפריע לעבודת ה', שצריך לתקן גם אותו, ולכן היו צריכים עבודה גם בהדשן עצמו, שבזה ימחוק לגמרי את כל הרושם שנשאר מהעבירה.

הרה"ק בעל התניא (בסידור) מסביר את ענין תרומת הדשן בדרך העבודה, ראשית מהו ענין התרומה, ושנית למה את הדשן המתמלא על גבי המזבח מוציאים מחוץ למחנה לגמרי. ומסביר שעבודת הקרבנות בימינו נעשית ע"י

ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו, והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח, ושמו אצל המזבח. ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים, והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור.

הנה בריש הפרשה יש לנו תורת העולה, הנשרפת כליל על גבי המזבח, ונאמר לאחריו, מצוה לקחת בכל יום תרומה מן הדשן, ולהניחו בצד המזבח, ושם היה נבלע במקומו בדרך נס, ולאחריו נאמר, שאחר שנתמלא הדשן על גבי המזבח, היה מוציאים אותו אל מחוץ למחנה.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה הקשה מהו הענין של המצוה דתרומת הדשן, הלוא

שום עצבות שאינו מועיל לעבודת ה', אלא הופך את האדם להיות כאבן דומם בלי שום רצון וחשק, שאז נהפך ח"ו להיות, כלשון קדשו של בעל התניא 'כאסקופא לדריסת רגלי החיצונים', ואפר כזה צריך להוציא לגמרי מחוץ למחנה, ולא יעלה ולא יבוא כלל.

יה"ר שנזכה לעבוד את ה' בהתלהבות אש, מתוך שמחה וחיות, ולהיות בענווה ושפלות, ונזכה לגאולה במהרה.

עבודת התפילה, כמ"ש ונשלמה פרים שפתינו, והנה כל מה שהאדם מתלהב ומתבונן יותר בתפילתו, דוקא עי"ז הוא מרגיש יותר את גודל ריחוקו מה', וזהו הרמז בהאפר שנבלע בצד המזבח, שהוא השפלות הבא ע"י שריפת הקרבן. וזה עבודה חשובה מאד, כי על ידי השפלות הבא ע"י תפילתו, זה מגביר ביותר את התשוקה לעבודת ה' באמת.

אך בכל זאת צריך ליהרר שלא יהא בזה

סעודה שלישית

פרשת ויקרא תשפ"ג לפ"ק

השגה במאורות הגדולים המאירים בלילה זה, על כן אנו יכולים להורידם ולהמשיכם רק על ידי סימנים.

הרה"ק הישמח ישראל הביא רמזים בסימנים אלו, (ראה בכמה מקומות, הגדה של פסח כ"א, ל"ג, מ"ח) **קדש ורחץ**, היינו בזמן מרומם בליל הסדר כשזוכין לקדושה ולטהרה יתירה, מתגלה יותר הפגמים ורואה איך שעדיין לא נטהר כראוי, לכן אומרים לו הרמז בכרפס, שלא יסוג אחור ח"ו, כי כירק הזה הטמון כולו בעפר, ורק ראשי עליו מגולים, בכל זאת זוכה לעלות על שלחן מלכים ואפשר להעלותו בקדושת ליל הסדר, על כן בטח בה' שגם עליך יזרח אורו ויקים אותך מעפר ויגביה קרנך למעלה ראש.

במדרש תנחומא (צו פרק יד) מבאר למה מתחילים התינוקות של בית רבן ללמוד בספר ויקרא, אמר הקדוש ברוך הוא, שיהיו מתחילין בסדר הקרבנות, יבואו טהורים, התינוקות שאינם יודעים מהו טעם חטא, ויתעסקו במעשה טהורים, בפרשיות הקרבנות.

הנה הקרבנות הוא דבר קדוש, ובזה מתקרבים להריבוננו של עולם, ולכן נעשית דוקא על ידי טהורים, כ"ק **אזמו"ר זצללה"ה** אמר, כיון שליל הסדר הוא נשגב עד מאד, גם כאן צריך ענין זה של יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים. ולכן כל ליל הסדר מנוהל על פי אמירתן של התינוקות את הסימנים.

ובדרך זה אף ביאר את ענין הסימנים בליל הסדר, ואמר שכיון שאין לנו כל

לינק פרה רוצה להניק, והקב"ה רוצה מאד שבני ישראל יתקרבו אליו, ועל כן מקרבו בבחינת למעני למעני אעשה.

מוציא מצה, היינו שנזכה להוציא כל הקדושה מאכילת המצה, ובמקום אחר כתב, דבכוס ראשון יכולים כל המחשבות רעות, וע"י סיפור יציאת מצרים זוכין לתקן כל הדיבורים הרעים, ובכח סגולת אכילת מצה, שהוא מעשה, אפשר לתקן כל המעשים רעים, וכן לתקן האכילות של כל השנה.

מרור כורך, היינו שנכרך את המרור גימ' מות, ונהפכו לחיים כמו שאמרו חז"ל (פסחים לט) שחזרת הוא חסא מלשון חס רחמנא עלן, ונהפך המרור שגימ' מות, ל'חס' שגימטריא 'חיים'. שאפשר שוב להיות דבוק במקור החיים.

שולחן עורך, שולחן הוא המקום ששם יורדין כל ההשפעות, וע"י הסיפור נזכה שההשפעה תלך בדרך ישר.

ובמקום אחר הוסיף לבאר, שלכן מביאין הכרפס קודם המזון כדי להתמיה את התינוקות, התינוקות רומז לאלו שלגבי מילי דשמיא עדיין בגדר קטן, והם תמהים ושואלים 'מה זאת' כי חפץ בהם ה', ויש להם עליה גדולה כזו בליל הסדר, ועוד יחשוב על רמז דהסימן 'יחץ' שיזכור מאמר חז"ל (קדושין מ') לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי וכו' דהיינו שיש לו בכל רגע בחירה, גם כשנמצא במקום גבוה וגם כשנמצא במקום נמוך, ובכל עת אומר השי"ת לאדם שרוצה בעבודתו, ומבקש ממנו 'ובחרת בחיים'.

מגיד שיאמר הדיבורים של ההגדה, ומגיד גם מלשון המשכה, שאפילו בכח אמירה פשוטה ממשיך חסדים גדולים וכל השפעות הלילה הזה.

רחצה, מרומז ענין בטח בה' ע"ד בי' אנא רחין, כי יותר ממה שהעגל רוצה

כל השפעות הטובות.

וההכנה ללילה זה לפי השגתינו צריך להיות שיכון שבליל הסדר יעשה הכל באמונה פשוטה ככל אשר צוה ה', על דעת רבותינו הקדושים על דעת רשב"י וכו', יהי רצון שנזכה לכל השפעות הטובות היורדים בלילה הזה ולהכין עצמינו כראוי, ונזכה במהרה לגאולה אמן.

צפון ברך, היינו שהחלק הצפון בכל אחד שהוא האהבה המסותרת, אותו נקודה פנימית, יתברך ויתגדל ללהבה גדולה, כאמרם ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך, שהניצוץ האלוקי ישרוף את כל המסכים המבדילים והמחשבות הרעות. **הלל** הוא מלשון אור המאיר, כמ"ש תהל אור, **נרצה**, שנהי' מקובלים בעת הרצון הזה יחד עם כל ישראל, ולעורר

אחר הברלה

פרשת ויקהל תשפ"א לפ"ק

השבוע היארציית של כ"ק אאמו"ר זצלה"ה כבר דיברנו בהקמת מציבה ובקידוש, על יגיעתו הגדולה בתורה, ושגם זכה לכתוב חידושים רבים על הרבה מחלקי התורה.

סיפר לי אחד שעדיין חקוק בעצמותיו איך שכבר מצעירותו קרנה ממנו היראת שמים, ומה שראה אצלו אז, משפיע עליו עד עצם היום הזה.

סיפר לי אברך שהיה בא לבקר בבית ההבראה את כ"ק אאמו"ר זצלה"ה בשנתו האחרונה, אחר הניתוח על כתפו, והאברך היה צריך אז לחיזוק גדול ביראת שמים, וכאשר דיבר עימו אאמו"ר דברי תורה ויראת שמים, נתפעל מאד מעוצם התלהבותו בעבודת ה', והרגיש כאילו נמצא בעולם אחר לגמרי, כל האויר היה רחוק מקנאה תאוה וכבוד, אלא רק עניני תכלית, וזה השפיע עליו עמוקות, ונעשה בו שינוי גדול לטובה.

השל"ה הק' (מס' פסחים) מביא שפסח ענינו חסד, ומרחיב שם בגודל מעלת עשיית חסדים, ואכן כ"ק אאמו"ר זצלה"ה היה מיוחד גם בעמוד זה, והיה מכניס אורחים מארץ ישראל שבאו לאסוף ממון, והכל בדרך כבוד, וכן היה הולך עבור הזולת לטרוח להכנסת כלה וכדומה, אפילו בתוך המטר והשלג, ולא חס על גופו, ובלבד להיטיב לזולת.

בליל הסדר לא היה נוהג לדבר חידושים, אלא לפעמים אמר את פירוש הדברים באידיש, והיה כמה 'ווערטער' שהיה חוזר עליהם הרבה, ואחד מהם, כמדומה הוא

מהישמח ישראל (שגם כ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה חוזר עליו) 'וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משובח', דכל כמה שמספר נעשה הוא בעצמו, יותר ויותר משובח.

וכן סיפר מהרה"ק הרבי מלובלין זצללה"ה שהיה מעוטף בטליתו בשעת הסדר, וכשאמר 'ובמורא גדול זה גילוי שכינה' נתגלו פניו הק', ונפל פחד גדול על כל המסובין, והיה שם היהודי הקדוש זצללה"ה ונפלו כל שיניו מרוב הפחד, ונשאר לו רק שן אחת, והיה אוחז בו ואומר 'דו רשע, פארוואס ביסטו נישט ארויסגעפאלן, ווען די רבי האט געזאגט ובמורא גדול זה גילוי שכינה'.

בליל פסח ערך הרה"ק הרבי ר' בונם את ה'סדר' רק עם החבריא שלו (ובבית ווארקיי כבר נהגו להגיע לליל הסדר), והאורחים שהגיעו לפשיסחא סידר אותם שיתאכסנו אצל בני העיר. בהגיע אחד מן האורחים למקום אכסניתו, התאונן לפניו בעל הבית, שלדאבוננו אין מאומה לאכול בביתו אפילו לעצמו, ומשום כך הוכרח האורח לשוב על עקבותיו ולהיות מאוכלי שולחנו של הרבי ר' בונם, אך הרבי ר' בונם לא רצה לקבלו. אבל הרה"ק מווארקיי קיבל עליו אחריות, וצוהו שלא ישאל שום קושיות במשך הסדר, והלה הסכים.

באמצע הסדר, ב'שפוך חמתך', הבחין האורח איך שנכנס כפרי והחליף שיחה עם הרבי ר' בונם בשפת פולין, ונסבה שיחתם בעניני התבואה שבשדות. פנה האורח להרה"ק מווארקיי מיהו האיש הלזה? אמר לו הרה"ק מווארקיי: 'די זעסט איינעם, יאך זעה אן אנדערן, און דער רבי זעט גאר אן אנדערן'...

זכותו יגן עלינו, א גוטע וואך א פרייליכע וואך, און א כשרן פרייליכען פסח.

ישמח לב מבקשי ה'

הננו להודיע כי בס"ד הופיע
לאור קובץ חידושים וניאורים
תורת יוסף
מאת כ"ק מרן אדמו"ר מאמשינאוו זצלה"ה
פסחים

אפשר להשיג בכל ריכוזי אנ"ש

וויליאמסבורג:
בכית מדרשינו
144 rodney st.

כארא פארק:
בכית מדרשינו
4408-15

לעיקוואד:
אצל הר"ר ישראל
טן בוים
917-582-5870

מאנסי:
בביהמ"ד ווארקע
10 maple ter.

בני ברק:
אצל הר"ר
שמחה בונם
רוסט
050-417-7077

ירושלים:
אצל הר"ר
מנחם
וייסבראד
054-845-5423

בית שמש:
אצל הר"ר
יהודה וידר
052-762-8803

ביתר:
אצל הר"ר צבי
מורכי רבינוביץ:
054-840-0081

חיפה:
אצל הר"ר ישראל ברודבקר
054-852-9109

עולו אתו ואתכנשו להילולא דרבינו

להגל יומא דהילולא של

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע

תיערך

סעודת הילולא ועריכת השולחן

ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במוצש"ק פרשת צו, אוד לי"א בניסן תשפ"ג

בבית מדרשינו בשעה 10:00

זכות בעל ההילולא יגן עלינו

להיוושע בכל מילי דמיטב

הגבאים

מי שכרצונו להשתתף בהוצאות הסעודה יפנה לר' נחום ערליך הי"ו 347-482-7836

כל מי שקיבל עליו ללמוד משניות נא לסיימו עד זמן הנ"ל

